

бъжище само на върли хайдути. Горѣ по равнището на западната страна, дѣто е било сѫщо мѣстото гористо, обитавалъ е самъ единъ овчаръ Котленецъ съ синоветъ си, които, зимѣ и лѣтѣ, си пасели тамъ овцѣ, разбира се, не съ малъкъ откупъ и не съ малко давнина на разбойниците. Прѣзъ тия страни тогива е имало само единъ главенъ путь, които е водялъ отъ г. Шуменъ, прѣзъ селото Драгоево и, направо прѣзъ гората горѣ по горското равнище, заминувалъ и е водялъ за г. Едирне; този путь биль нарѣченъ, както и до днесъ го наричатъ Едирне ѹолу или Калдаржмъ^{**}). Прѣзъ той путь е минувала и царската хазна, за това се е наричаль и Башъ Дервентъ^{***}). Но често царската хазна, кога да мине по край това хїдупско мѣсто, била обирана.

Казахме, чи тукъ е имало само единъ овчаръ съ своите юнаци синове, които биле на четъ деветъ души. Тия синковци видѣли единъждъ отъ скритата какъ разбойниците нападнали царската хазна, избили хазнатаритъ и ограбили хазната. Овчарите отъ прикаскуватъ на разбойниците, като узнали че тѣ сѫ бѣлгари, придибватъ ги, загащватъ ги въ едно тѣсно мѣсто, нападватъ ги, избиватъ ги и отниматъ царската хазна. По едно врѣме се подига потиря да търси пропадналата хазна: тука, тамъсъ, най-сѣтнѣ, дохождатъ до това мѣсто, дѣто биль овчарина, който, безъ да го питатъ, исказва хазната и расправя какъ се е случило та е отнель. Другъ единъ путь, зимно врѣме, кога минувалъ единъ паша съ войска-еничери,

^{**) Калдаржмътъ го назватъ само между Рижъ и Драгоево. Този путь, говори се, че го е направила нѣкоя си Влахиня, та за това се нарича още Влахъ-калдаржмъ.}

^{***) Главенъ путь}